

2.7. Heinä-Maija / Kukka-Maaria

Heinäkuun toinen päivä tunnetaan suomalaisessa kansanperinteessä nimillä Heinä-Maija ja Kukka-Maaria. Tällöin suomalaisessa nimipäiväkalenterissa vietetään Marian päivää, sekä tietenkin kaikkien niiden nimipäivää, joiden nimi on Maria-nimen johdannainen.

Maria, Maaria, Mari, Marika, Marja, Marjatta, Maija, Maiju, Maisa, Marisa, Marjukka, Ria, Riia

Kyseessä on alun perin roomalaiskatolinen juhla nimeltään **Marian käyntipäivä** (toiselta nimeltään Marian etsikkopäivä). Juhla perustuu Luukkaan evankeliumin kertomukseen, jossa Jumalansynnyttäjä, kuultuaan enkeli Gabrielin ilosanoman, vierailee serkkunsa Elisabetin luona, joka odottaa Herran Edelläkävijää. (Luuk. 1:36–56).

Juhlan latinankielinen nimi on **Visitatio Mariae**. Vuonna 1970 katolinen kirkko siirsi juhlan toukokuun 31. päivään, jotta se sijoittuisi loogisemmin ilosanoman juhlan (25.3.) ja Herran Edelläkävijän syntymän (24.6.) väliin.

Luterilainen kirkko ei vietä Marian käyntipäivää, mutta Heinä-Maija on jäänyt suomalaiseen kalenteriin ja ollut pyhäpäivä Suomessa vielä 1700-luvulla. Heinä-Maijana on valmistauduttu heinän tekoon, mutta itse juhlapäivää on kunnioitettu pysymällä pois peltotöistä.

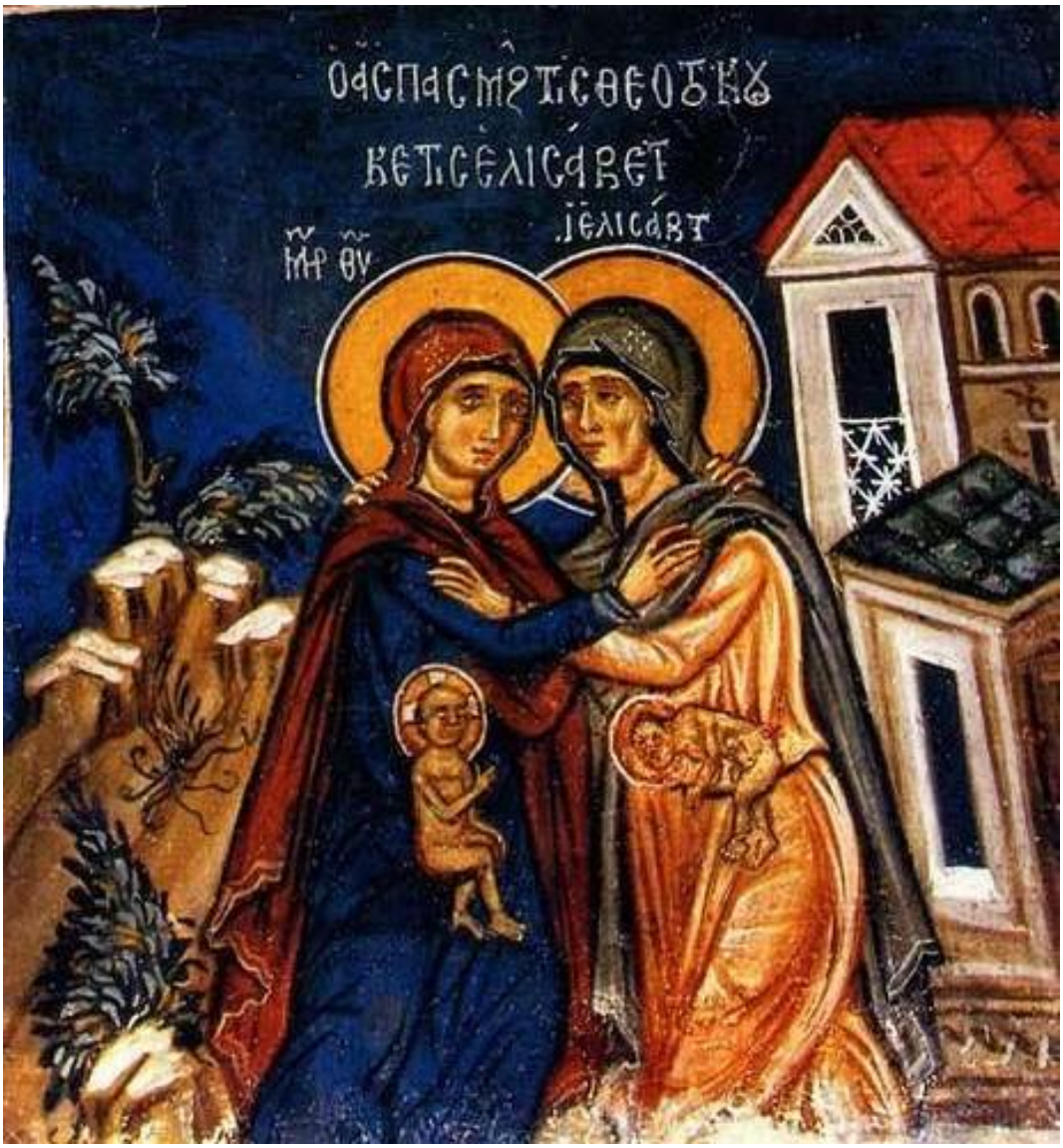
» Heinä-Maija

Ortodoksinen kirkko juhlii 2.7. aivan toista Jumalansynnyttäjän juhlaa! Kyseessä on 400-luvulla tapahtunut **Jumalansynnyttäjän viitan asettaminen pyhäinjäännökseksi Blahernan kirkkoon**, Konstantinopoliin.

Jumalansynnyttäjän Neitsyt Marian viitan asettaminen pyhäinjäännökseksi Blahernan kirkkoon - Suomen ortodoksinen kirkko

Kirkkovuodessa on toinenkin Jumalansynnyttäjän reliikkiin liittyvä juhla: 31.8. juhlitaan Jumalansynnyttäjän kunniallisen vyön asettamista pyhäinjäännökseksi Halkopratian kirkkoon. Jumalansynnyttäjän Neitsyt Marian kunniallisen vyön asettaminen pyhäinjäännökseksi Halkopratian kirkkoon Konstantinopolissa - Suomen ortodoksinen kirkko

Jotkut ortodoksiset paikalliskirkot muistelevat Jumalansynnyttäjän vierailua Elisabetin luona 30.3. Suomen ortodoksisen kirkon kalenterista juhlaa ei löydy. Luukkaan evankeliumin kertomus Jumalansynnyttäjän vierailusta Elisabetin luona on kuitenkin vahvasti läsnä liturgisessa perinteessä, sillä se luetaan kaikkien suurien Jumalansynnyttäjän juhlien aamupalveluksessa. Lisäksi Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi lauletaan aamupalveluksen kanonissa.

Kuva: Wikimedia Commons

Muutaman päivän kuluttua Maria lähti matkaan ja kiiruhti Juudean vuoriseudulla olevaan kaupunkiin. Hän meni Sakariaan taloon ja tervehti Elisabetia. Kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, hypähti lapsi hänen kohdussaan ja hän täyttyi Pyhällä Hengellä. Hän huusi kovalla äänellä ja sanoi: »Siunattu olet sinä, naisista siunatuin, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä! Kuinka minä saan sen kunnian, että Herrani äiti tulee minun luokseni? Samalla hetkellä kun tervehdyksesi tuli korviini, lapsi hypähti riemusta kohdussani. Autuas sinä, joka uskoit! Herran sinulle antama lupaus on täyttyvä!» (Luuk. 39–45)

Jumalansynnyttäjä vietti serkkunsa Elisabetin luona noin kolme kuukautta (Luuk. 1:56). Hyvin todennäköisesti hän on ollut läsnä Herran Edelläkävijän syntyessä ja viettänyt Elisabetin lapsivuodeajan palvellen serkkuaan ja auttaen vauvanhoidossa. Samalla hän itse on saanut synnytysvalmennusta ja arvokasta kokemusta vauvan hoitamisessa.
Tämä on epäilemättä ollut myös vierailun syy.

Kuva: Wikimedia Commons/ Thyssen-Bornemisza Museum

Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi

Evankeliumissa kerrotaan, kuinka Jumalansynnyttäjä, tervehdittyään Elisabetia, puhkeaa ylistysveisuun (Luuk. 1: 46–55). Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi lauletaan aamupalveluksen kanonissa, ja jokaisen jakeen jälkeen lisätään liitelauselma

Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, sinua puhdas Neitsyt Sanan synnyttäjä, sinua totinen Jumalansynnyttäjä.

Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi tunnetaan lännen perinteessä nimellä **Magnificat**. Kuuntele tästä.

Kymmensäkeinen veisu muistuttaa psalmia ja noudattaa juutalaista lyyristä perinnettä. Raamatusta löytyy toinenkin vastaava äidin kiitosvirsi: profeetta Samuelin äiti, Hanna, puhkeaa ylistysveisuun viedessään poikaansa temppeliin (1. Sam. 2:1–10).

Myös Jumalansynnyttäjän oma äiti, Anna, lauloi Herralle ylistysveisun, juhliessaan tyttärensä yksivuotissyntymäpäiviä:

Ja Anna laati virren Herralle, Jumalalle, ja sanoi: ”Minä veisaan Herralle, Jumalalleni, sillä hän on katsahtanut puoleeni ja poistanut minusta vihollisteni ylenkatseen. Herra on antanut minulle vanhurskautensa hedelmän, joka on olemuksessaan sangen rikas hänen edessänsä. Kuka kertoisi Rubenin lapsille, että Anna imettää? Kuulkaa, kuulkaa, te Israelin kaksitoista sukukuntaa: Anna imettää!” (Jaakobin protoevankeliumi, luku VI, suomentanut Johannes Seppälä)

Jumalanäidin puu- tai kukkatarha

Katolisessa Euroopassa oli tapana, että kaikissa merkittävissä puutarhoissa oli Jumalanäidille omistettu alue. Se sisälsi kukkia ja yrttejä, jotka oli nimetty Neitsyt Marian mukaan, tai muuten liitettiin häneen.

Käytännössä Jumalansynnyttäjän kukka- tai puutarhaan voi istuttaa mitä vain kukkia, yrttejä, marjoja ja hyötykasveja. Kasvien suloinen tuoksu, terveyttä hoitava vaikutus ja kauniit värit kaikki viittaavat Jumalansynnyttäjän parantaviin esirukouksiin, sekä hänen kauneuteensa, suojelukseensa ja lempeään huolenpitoonsa.

Vinkki Kukka-Maarian viettoon kotona:
Kerää heinäkuussa ulkona kasvavia luonnonkukkia ja aseta ne kotialttarille Jumalansynnyttäjälle.

Pyhiinvaeltaja heinäpellolla Heinä-Maijana.

Vihkosen on laatinut Maura Ihatsu. Sivujen 1 ja 5 kuva: Maura Ihatsu